

BIBLIOGRÀFIQUES

Recensió d'obres

JOSEP VACHUDA. DAS GROSSGUSSVERFAHREN IN DER ZAHNPROTHETIK. (*Els colats extensos a Prosthodontia*). 286 pàgines amb 172 figs. en el text i 9 lám. Relligat. Preu: RM. 18'40. Editorial Hermann Meusser. Berlín.

OBSERVACIONS PRELIMINARS

Objecte de la tècnica amb metall.—Hi ha un sens fi de motius que ens porten a la utilització parcial o total del metall com a material protèsic, i són:

a) *les qualitats mecàniques del metall*; les corbates i barres sublinguals hom les fa gairebé obligatòriament de metall.

b) *motius fisiològics*; el metall permet una millor conducció de la temperatura, i fa menys nosa a les funcions biològiques de la geniva que el cautxú i similars.

c) *causes higièniques*: és preferible l'or bo i l'or platinat, per tal com té menys porus, i no es descompon tan fàcilment com les matèries orgàniques, tals com el cautxú i similars.

d) *psicològicament*; actua més favorablement l'or, no solament pel seu aspecte, sinó per la possibilitat d'esterilització i absència de gust.

Colat o estampat?—Si hom estampa una placa completa senzilla, però reforçada, hi falten els detalls anatòmics. Fent una placa doble la reproducció hi és més exacta, però en soldar aquestes dues plaques poden produir-s'hi bombolles. Hom pot vèncer aquests detalls amb la tècnica del colat. Aquí l'autor es refereix també a l'ús de metalls com Wipla i Contracid, i creu que estan més indicats per a plaques parcials, per tal com, malgrat el bon aspecte de les plaques completes, llur adhesió no és perfecta.

L'objecte principal del colat d'aparells protèsics és l'elaboració en conjunt de totes les parts metàl·liques d'una peça protèsica (*one piece casting*). En aquest procediment sobresurt Polk E. Akers, de Xicago.

L'autor divideix el seu llibre en una part general teòrica i en la part pràctica.

Part general i teòrica.—Fa 25 anys que hom inventà la tècnica del colat, però els defectes de tot període inicial hi varen durar prop de 10 anys, i la principal en fou la diferència de tamany entre el model de cera i el colat. En la indústria, hom va fer els models de cera en tamany un xic més gran per tal de contrarestar-hi el coeficient de dilatació. En pròtesi dental, però, això no fou possible.

La base fonamental de la tècnica del colat en pròtesi, consisteix en revestir el model amb un material refractari. A més: vèncer amb una sobrepressió la resistència de la cohesió i depressió capilar del metall a colar; preparar-hi conductes per a evitar-hi la resistència de l'aire; la preparació tèrmica de la cavitat per tal de facilitar-hi l'entrada del metall, i reduir per mitjà de la sobrepressió el coeficient de contracció de l'or, que és del 2.5 per cent en forma lliure. Malgrat, però, les sobrepressions de 2 i mig, 3 i fins 4 atmosferes, sempre hi queda un coeficient de 1.25 per cent, que hom tracta de contrarestar aprofitant la dilatació deguda en adormir-se i en escalfar-se el revestiment. L'autor passa ara revista als diferents aparells per a colar; per pressió de vapor, pressió d'aire, per centrifugació, etc. Segons les peces i el metall a colar, hom pot escollir-hi l'aparell més adequat. En tractar de metalls interessants en pròtesi dental, hi fa constar que un aliatge del 14 per cent de platí i palladí, o bé, d'or amb platí, no serà mai tan sensible, com, per exemple, un aliatge d'or amb zinc. Per als primers, estan indicats els aparells per pressió d'aire, i per a l'altre cas (or i zinc) els aparells de centrifugació sistema Degussa. En el curs del desenrotllament de la tècnica de colar, hom assolí aprofitar els diferents graus d'expansió dels respectius revestiments, expansió de l'adormiment i expansió tèrmica segons la composició d'aquests revestiments. Un problema principal n'és també el trobar un metall elàstic que tingui la necessària resistència a la funció mastica-tòria. Hi cita els factors influents en l'expansió de l'enduriment, com són la temperatura de l'aigua, el batut de la mescla, temperatura del local on hom efectua aquesta feina, el tancament mecànic del revestiment, sistema de revestir en tres fases. La proporció de la mescla dels revestiments deu ésser del tipus de mescla C de l'Oficina de normes, de Washington, o sigui, prop del 30 per cent o del 40 per cent de guix, i la resta quars. Suporta temperatures fins a 800° C. Per a contrarestar la contracció del metall colat, les expansions tèrmiques i de l'adormiment

del revestiment, han de tenir una expansió en conjunt del 1.25 per cent. En referir-se a les qualitats del metall a colar, diu en resum el següent: fàcil de fondre, mínima oxidació, estructura cristallina homogènia i de gra fi, elasticitat, color adequat, resistència contra els àcids de la boca.

Part pràctica.—Aquí l'autor entra minuciosament en detalls; explica les diferents fases en la construcció d'un aparell colat, seguint dues línies de conducta: per a aparells complets i parcials. Així, en cas d'aparells parcial recomana buidar la impressió de les dents que han de portar corbates, amb amalgama de plata per a major resistència. Per al model, refusa el guix escaiola per antiquat i inadequat. Segons un quadre sinòptic, resulta molt recomanable el Moldano de la casa Bayer.

Material	Proporció mescla	Temps d'adormiment	Durada kg./m. ²	Expansió lineal
1 guix escaiola	aigua 2 material	34 minuts	2 en 1 dia	+ 0.27 %
2 guix marbre (Hinrichs)	1 : 3.3	1 1/2 hora	7.2 en 1 dia	- 0.09 %
3 Dentolith	1 : 1.3	2 1/2 hora	7.7 en 1 dia	- 0.1 %
4 Coscal	1 : 3.3	14 1/2 ms.	7.9 en 1 dia	+ 0.03 %
5 Moldano	1 : 3.3	17 1/2 ms.	8.1 en 1 dia	+ 0.03 %

L'autor recomana la preparació d'un duplicat del model de revestiment. Motiu?: primer, per a poder-hi aprofitar l'expansió de l'adormiment (serà el 0'9 per cent major que el primer model); segon, per a facilitar-hi el modelatge, i tercer, per a obtenir-hi major duresa del revestiment.

Hi dedica un capítol a la preparació dels conductes d'entrada del metall i sortida d'aire, i fa observar que emprant un aparell de pressió d'aire, el conducte d'entrada ha de tenir forma hemiesfèrica, mentre que usant un aparell de centrifugació, n'és la forma adequada la d'embut.

En elegir la forma de la mufla, cal que hom tingui en compte que entre la cavitat i la vora de la mufla és precís que hi hagi 13 mm. de massa refractària.

En parlar del colat pròpiament dit, n'indica els estris necessaris, segons Kerr: bomba d'aire comprimit, manòmetre a 2 i mitja atmosferes, vàlvula de reducció, vas d'oxigen, etc. A Amèrica hom hi usa molt l'hidrogen. Segons S. S. Jaffe, una bona combinació n'és: 4 lliures de pressió d'aire i 4 lliures de pressió d'hidrogen per a l'or. El polít hi és de molta importància per tal d'evitar irritacions, i per ésser més higiènic. Després de passar-hi el raspall suau, aigua i sabó, hom

fa bullir la peça en una solució àcida suau. Un cop polit, hom n'efectua l'enduriment en bany d'aigua salada en un recipient de níquel, estufa, segons Ney —Sal per a recocció 220 de Degussa.

Al final de l'obra dedica un petit capítol al colat de l'estany per mitjà d'una sobrepressió.

Una bibliografia de 42 treballs acompanya aquesta obra tan interessant.

DR. JOSEP ECKART.

D. FERNANDO MUÑIZ TOCA. VULGARIZACIONES HIGIENICO-BUCO-DENTALES, Cap de Servei d'Odontologia de la Residència Provincial d'Infants, d'Oviedo. Pròleg del Dr. Florestan Aguilar.

Hem rebut un interessant treball que, com n'indica ja el títol, destina el seu autor, el Dr. Muñiz, a vulgaritzar entre el gran públic totes aquelles ensenyances que fan referència a la dentició temporal i permanent, profilaxi dental i nocions biològiques i anatòmiques que facilitin llur comprensió.

L'obra, petita, pel seu tamany —té sols 78 pàgines—, és gran pel seu contingut que, sens dubte, haurà deixat satisfet el Dr. Muñiz si, com creiem, no n'ha estat altra la intenció que posar a l'abast del vulgus tots aquells coneixements que poden illustrar-lo sobre la importància que té la cura del seu dentat.

El fascicle que ens ocupa compta amb bon nombre de dibuixos intercalats en el text, i va avalorat per un pròleg del Dr. Florestan Aguilar, en el qual molt justíssimament fa l'elogi de la tasca empresa per l'autor.

L'obra ve a enriquir la bibliografia espanyola sobre profilaxi buccodental, en la qual ocuparà un lloc distingit.

DR. LLUÍS MANZANERA.

Llibres rebuts

H. BERKELBACH VAN DER SPENKEL. ZUR NEUROLOGIE DES ZAHNES. (*Sobre la neurologia de les dents*). 86 pàgines. 15 gravats. Publicat per *Zeitschrift für Mikroskopischanatomische forschung*. Revista d'investigació histològica.

TOTS ELS AGENTS FISICS EN ODONTOLOGIA

Louis Ménand

Constructor

Rue Labrouste, 7 bis. - PARIS XVe

Telèfon Vaug. 21-96

ALTA FREQÜÈNCIA
EFLORACIÓ FULGURACIÓ
(Ones esmorteïdes - Muntatge d'Arsonval)

DIATÈRMIA
(Ones entretingudes)

Bisturí monopolar. - Diatermocoagulació monopolar. - Aplicacions diatèrmiques, intrabucals bipolars amb plaques distanciades, isolades, sense perill de cremada. Raigs infraroigs. - Raigs ultravioleta. Làmpara de mercuri a vapor, que pot inclinar-se en tots sentits, fins a 90 graus; sense perill d'extinció.

EDITORIAL PUBUL

BALMES, 127.

BARCELONA

- COLEMAN.** Manual de extracciones dentarias. 1928. Un tomo de 200 páginas, con 57 figuras. Rústica, 7 ptas. Tela, 9 ptas.
- COLYER.** Patología y Clínica Odontológicas. 1929. Un tomo de 988 páginas, con 971 figuras y 6 láminas. Rústica, 45 ptas. Tela, 49 ptas.
- HERPIN.** Fracturas del maxilar inferior en la guerra. 1920. Un tomo de 230 páginas, con 168 figuras. Rústica, 9 ptas. Tela, 13 ptas.
- HODGEN.** Metalurgia Odontológica Práctica. 1931. Un tomo de 580 páginas, con 79 figuras. Rústica, 20 ptas. Tela, 23 ptas.
- MEAD.** Enfermedades de la Boca. 1931. Dos tomos, con un total de 796 páginas, con 336 figuras y 43 cuatricromías. Rústica, 70 ptas. Tela, 80 ptas.
- PEESO.** Coronas y Puentes Odontológicos. 1931. Un tomo de 608 páginas, con 731 figuras. Rústica, 35 ptas. Tela, 39 ptas.
- STEADMAN.** Anestesia local en Odontología. 1929. Un tomo de 198 páginas, con 42 figuras y 10 láminas en colores. Rústica, 13 ptas. Tela, 17 ptas.
- TRATADO DE ESTOMATOLOGIA**, publicado bajo la dirección de los doctores Gaillard y Nogué. Diez tomos.
- Tomo I. Anatomía de la Boca y de los Dientes. 1925. Un tomo de 200 páginas, con 149 figuras. Rústica, 8 ptas. Tela, 12 ptas.
- Tomo II. Fisiología, Bacteriología, Deformaciones y Anomalías de la Boca y de los Dientes, Accidentes de la Dentición. 1924. Un tomo de 328 páginas, con 214 figuras. Rústica, 14 ptas. Tela, 18 ptas.
- Tomo III. Enfermedades de los Dientes y Caries dentaria. 1931. Un tomo de 420 páginas, con 229 figuras. Rústica, 17 ptas. Tela, 21 ptas.
- Tomo IV. Dentistería Operatoria. 1928. Un tomo de 586 páginas, ilustrado, con 473 figuras. Rústica, 22 ptas. Tela, 26 ptas.
- Tomo V. Enfermedades paradentarias, Higiene y profilaxis de la Boca y de los Dientes. 1925. Un tomo de 496 páginas, con 94 figuras. Rústica, 20 ptas. Tela, 24 ptas.
- Tomo VI. Anestesia. 1934. Un tomo de 450 páginas, ilustrado, con 102 figuras. Rústica, 18 ptas. Tela, 22 ptas.
- Tomo VII. Enfermedades de la Boca. 1928. Un tomo de 420 páginas, con 65 figuras. Rústica, 17 ptas. Tela, 21 ptas.
- Tomo VIII. Enfermedades quirúrgicas de la Boca y de los maxilares. 1925. Un tomo de 496 páginas, con 296 figuras. Rústica, 20 ptas. Tela, 24 ptas.
- Tomo IX. Ortodontopedia. 1925. Un tomo de 388 páginas, ilustrado, con 339 figuras. Rústica, 17 ptas. Tela, 21 ptas.
- Tomo X. Prótesis bucodentaria y facial. Radiología.
- TURNER Y ANTHONY.** Tratado de Prótesis Dental. 1934. Dos tomos, con un total de 1,188 páginas, ilustrado, con 991 figuras y 3 láminas en colores. Rústica, 110 ptas. Tela, 120 ptas.
- WINTER.** Tratado de Exodoncia. (Extracción de los Dientes, Cirugía estomatológica y Anestesia). 1930. Un tomo de 396 páginas, con 329 figuras y 2 láminas en colores. Rústica, 30 ptas. Tela, 35 ptas.
-
-
-